

PUNARNIRMAN

Save the Nature

MONTYLY NEWSLETTER
OF PROJECT REVITALIZATION

LET THIS PUBLICATION SERVE AS A REPRESENTATION OF OUR POSSIBILITIES FOR CREATING A MORE ECOLOGICAL ENVIRONMENT.

Waste is not created until we waste.

Vaneeta Raney [Phd] Newsletter Editor Fourteenth Edition, August, 2024

Editor's Message DEAR READER

It is a boundless honor to be the editor of the newsletter, and delighted to present the fourteenth edition of the newsletter entitled "Punarnirman" for August, 2024.

By Recycling, you can change Tomorrow, Today! This is what we are learning from the ragpicker women of Thane district in Maharashtra, who have been involved in an imaginary initiative by the non-profit Samarth Bharat Vyaspeeth (SBV), which has touched many breathes and changed the way people look at waste.

What started as a small initiative to help a few women ragpickers with a skillfulness and alternate employment by the non-profit, has turned into a huge success story of waste management which connects over one lakh households in the community, engages with over thousands of children, employs many women and prevents approximately 20 tons of waste from being dumped daily.

With the TMC support, SBV managed to procure waste from the corporation and employed the ragpicker women for its segregation at a waste management plant deployed at Kopri, Thane east.

The initiative has been possible with the help of the Recycled Earth App, which was created in collaboration with SBV's partner, Barking Deer Entertainment. This allowed the team at SBV to schedule pickup of dry waste from different locations and in turn the Centre was able to expand its services, and currently manages several types of waste segregation and recycling admirably.

In this issue, we will report several projects and events in which SBV members were keenly involved. I would like to acknowledge Sri Bhatu Sawant, and the members of the SBV project team for their constant support throughout the creation of this edition.

SUCCESS STORY OF ONE CONTRIBUTOR

Ramkrishna Nagar Society consisting of 6 buildings, and 180 flats. there is lot of space around. and a lot of trees of various kind. and a well.

why is this initiative of waste management and recycling undertaken by you?

I am very much attached to the nature. I love trees and flowers, forest and mountains, birds and animals..., rivers and lakes...I have been trekking for the last 32 years. while trekking we we carry chocolates, namakins, dry fruits biscuits etc. We don't throw away the rappers of the same around...we keep them in our sack or pouches. when we return from the trek then only, we dispos it in nearby dustbin. So, it's my habit not to throw anything out of train/ bus windows or on roadside or anywhere except in dustbin. I am sad when I see the road side, lakes, rivers. jungles, springs full of plastic and other waste.. we are very religious PPL. I have seen it during the pilgrimages. but we don't at all have civic sense... we don't hesitate to throw away things here and there. Bottles, rappers and other waste .and I don't want to be part of it. I don't Want to spoil the beauty of the nature that God has so kindly given us...

When and how did you start working on the project revitalization?

Initially I used to throw all the waste in dustbin... I used to give plastic, papers and whatever he accepts to the Bhangarawala... it's only recently that awareness about the serious threats of the dry waste, plastic etc. hit us. I have read many articles about this subject. And when I knew about this project, I immediately got connected with it. before this I used to hand over my plastic to Urja foundation.

SUCCESS STORY OF ONE CONTRIBUTOR

03

How did you motivate others to join hands in this initiative?

I don't use anything made of animal skin, teeth, feathers etc. I talk about it and the project to friends, people whenever I get chance. I write about it on social media.. hoping that someone may be inspired and follow me.

04

What encourages you to continue on this project till date?

I don't need any encouragement to do so. Do we need any encouragement to keep our house clean? No. For me my city, my State my country and the whole earth is an extended part of my home. And the project really is a great help to me to do my duty. sometime I am asked what is the use of handful of PPL doing it when rest of the lot is so careless?

Well my answer to them is let all the ignorant PPL spoil the beautiful Earth I will not do it. And when I die I will be contained, happy and satisfied that I am not responsible for the distraction of my beautiful mother Earth.

05

What is your message for society and community at large?

Everyone should handover maximum dry waste to organizations who are so laboriously working for the betterment of the world. before it's too late.

समुद्र वसने देवी, पर्वत: स्थनमंडल! विष्णूपत्नी नमस्तुभ्यं पादस्पर्षे क्षमस्व मे!!

That's what our ancestors taught us to do when we wake up and before we set our foot on it in the morning.

Aruna lagu.

SAFAI DOOT STORY

Mrs. Sangeeta Shravan Phupani aged 35 years were born to rag picker parents at Hari Om Nagar. She speaks fluent Marathi. They were five siblings one brother four sisters. Brother expired presently all four sisters stay at Hari Om Nagar. Her childhood does not hold very fond memories for her. She definitely enjoyed playing with her siblings and other kids. She remembers playing with toys, playing bhandi bhandi (toy utensils) used to have regular meals of rice, chapatti, vegetables, fish, chicken, leafy vegetables but there were also days when her father would fight with her mother, hit her and throw the food out. These children would then sleep on an empty stomach.

She never went to school. Her parents would drink while the children went to collect rags, waste, discards to fend for the family. She remembers being around 12-13 then. The thought of sending children to school never entered her parents mind.

She had an arranged marriage. Her in- laws came home with the proposal. Hers was a grand wedding with feast for around 100 people. Her husband is very nice, caring every little concern of hers. He takes care of her she feels he's god send and wishes him as a husband in every life. He does not drink, has no vices. He works as housekeeping staff in society earning around 8000/-month. She too earns around 8000/month.

Her family in addition to them both consists of an elder Son who is married with 2 daughters. Second son works in the night at dumping ground. Of the 2 daughters one goes to Signal Shala is in the 9th std. second one completed 10th and is at home no job. She along with her husband runs the household. Son pitches in with 2000-3000/- presently staying with her since she fell sick two months back. Donations from people are welcome for her that aids in having some savings for the family.

She has a positive opinion of the male species. She feels blessed to have caring and loving husband and sons. He husband is her go to person with whom she shares everything. He takes her to the doctor when she is in pain. Her mother passed away due to oral cancer without receiving any treatment. Her eldest sister would take her to Tata Memorial hospital but nobody gave her treatment, there was a big waiting period. She passed away. Her brother who passed away, his daughter stays in Delhi, son works in dumping ground their mother passed away after their father.

She's been at the present job for the last six months. She does the work of segregating waste. She earlier worked at the Mulund dumping ground, it closed and she was at home. She heard about this job and joined. Earlier she used to pick rags, waste, segregating waste from dumping ground and selling earning daily around 200-250/ day. At the present job she gets a fixed monthly income. She likes the work environment and enjoys the company of her friendly colleagues. With both her and her husband's salary and son sometimes she somehow manages the household expenses. Yet she borrowed from bank to buy a mobile for her younger son for Rs 20,000/- to fulfill his desire. The mother in her took the front seat. Her son not being familiar with banking she took the loan but he pays the interest.

She celebrates Diwali with snacks, new clothes, crackers, for the children and grandchildren amongst whom she loves being. She enjoyed Raksha Bandhan she had only one brother. After his passing she doesn't feels like celebrating festivals. On children's, grand children's birthdays she buys for them new clothes, gift, cakes for them.

She suffers from no major illness at times fatigue& fever. Her present home since last around 20 years is a structure of ply and plastic and bits and pieces of collected carpet as her flooring. Gas, electricity she procured on her own. She prides herself in being a woman. She earns and takes care of her family. When she sees people living in high-rises she too wishes to build her own home. She has a plot of land that is where she wants to build her house by making some savings.

Much as she is content with her family and life she feels proud that through her salary she can fulfil her children's and grandchildren's wishes. Her monetary contribution to the family helps in the smooth running of the family and no additional burden on the family whether it's her medical treatment or any additional expenses.

GRAPH OF THE DAY

In the competition organized by
Thane Municipal Corporation under
Maji Vasundhara Abhiyan, which is
ongoing through the state
government to achieve sustainable
development by conservation,
protection and preservation of
Pancha Tattva, the project of
Samarth Bharat Vyaspeeth was
awarded the best number prize at the
municipal level.

- 1) Rustomji Azino
- 2) Rustomji Urbania
- 3) Prakriti CHS (Naupada)
- 4) Paulomi CHS
- 5) Savoy raheja
- 6) shubharambha
- 7) Happy vally phase 1

- 8) Gopal CHS manomay building
- 9) Vishram tower no 1 chs
- 10) Ashar Aria, near sapphire hospital, kharegaon naka
- 11) Virat tower

AWARENESS

& other activity Done by Project Revitalisation

Chalo Thane... abse 3 bin campaign

carbon credit team visited Everest world & kalpataru

Stakeholders meeting with cabon credit team

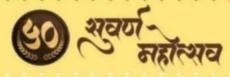
SOCIAL WELFARE ACTIVITY

सिग्नल शाळा..

शाळेकडे मुले नव्हे

मुलांकडे शाळा

विशिषांक

जिथे अनेक रस्ते येऊन मिळतात तिथे जगण्याच्या वाटा बंद झालेला एक घटक आपल्याला हटकून दिसतो. कृणी फुगे, पिना, टिकल्या, पेन विकत असतो तर कुणी भिक मागत असतो. या मुलांना समाजाच्या आणि राष्ट्राच्या मुख्य प्रवाहात आणण्यासाठी सिग्नल शाळेची संकल्पना प्रत्यक्षात आली. या मुलांना शाळेत जाता येत नाही म्हणून शाळाच त्यांच्याकडे जाऊ लागली. या शाळेतून आता एक सक्षम पिढी घडत आहे. हा अभिनव प्रयोग ठाण्यातून राज्यभर पसरत आहे, याचा अभिमान वाटणारा हा लेख भटू सावंत यांच्या लेखणीतून...

लालमामुद्रे संपूर्ण जग बणकुन निकारे, त्यानुन विकारकोर देशील सुरले नाहै. विकार साथ दोन भाग इसारे. जिस्स सम्बद्धारे शिक्षण असीरे स्थानार्वातीलाचे शिक्षण, कारणात्माचे प्राच्छाः आजपा चौकटीब्द्ध शासकीय शैक्षणिक अध्युत्तीचेच हा बहुतांशी स्थिर रुष्णुरच्या शिक्षण कारकील प्रश्चन्य देगारा आहे. स्थानांतरितंचे शिक्षण या आकृपीचेयार बोंबर्ग स्ट्यते गुलबान्यः प्रसामक् करतंत्राची अपेक्षा केल्पाकरते आ सर्वेक्षत्री विक्रण की विक्रणासार्थ

शास? य द्वंद्रात शासबाद्य पुनरेषे प्रश् अगुनरित तरिने अहेर. पुने शासेत नेज्यपेक्ष शास मुखंबर्वत नेता वेईल का? या प्रश्लने उत्तर मोपर्वत आपण परी आहे असे आप्ही

उद्धानसम्बद्धाः शोधामाठी करोती कुटूंबं न्यानंत्रीत होत आत्दतः वारील जे धरमवान अजनात ते पुढे स्थानंतरनाच्या ठिकाणी स्थिर त. आंध्या राज्याला हे भाग्य रेत नहीं, अर्थी हजारी कुटुबं आणि त्यांची लाखों मुले आजन्म स्थलांतरीत, विस्वाचित संस्तातः, कल्पाणकारी सरकार अस्ति। स्ट्रात्काती पेईल अस्त्र विकर्णना त्यांच्या **पिकानिका जना सहतात.** ताने सहरातील तीन हात नामचाबह विकित्त सिक्स्तबर प्रामुख्याने भटके विमृता

पुनासाली आश्रय देन प्रतिकृत परिस्थितीये पटके सान करत होती. २२ वर्गपूर्व त्यांचे आतीव महत्त्रपत रंगीत इस्तेले, त्यांचे वहील हवे श्यानातीत द्वातंत्र, त्याचे वरित्त ह्वा वादते, या धुनांचा जाम असि वारणण पुननवाती अध्यासर साले हे एकटारा असे वहराये रूप पहुर पातासीत प्राचेक महत्त्वातंत्रमध्ये असी त्याची नुले आपन्यात प्रदासना मिळतील.

elafite, mispliter, selfer,

नागनेता कर्नक दूर करण्यानाठी शावा

त्यांच्यात्मक पेउन जाने हा एकनेव पर्यंत्र शिल्लक उत्तो. या एका अन्यंत्र वैद्यानिक निष्कार्यंतर वेउन वेपान्यान्तर समर्थे भारत व्यक्तपैठ या सम्माजिक संस्थेने दाने

पहिली निवास साजा आठ वर्गपूर्वी गुरु

य जट वर्षात पुन्तवातीत बीप पणी ओसरन गेले. या ओसलोल्य

दोर कुने राज्यकारीय विकास संवेतना दान पुन तामकातात्र प्रश्नान करना प्रमुख्य प्रान्त प्रान्त करना इनके प्रतिप्रति । त्यांची मित्र प्रान्त प्रान्त प्रान्त के केटिन अववेच्या मित्रच प्रतानीवर्गत तर एक पुनन्त पारस्कृतिक विद्या स्पर्वेच्या राज्य पारस्कृतिक पर्योग्न पुने रशिया, अर्थन्य राज्य पोक्षेत्रिक स्पर्वेच्या पुने रशिया, इम्बाईतमालाया तंत्रकृत्यतः देशांच्या रोबोट्ससी मध्यं करणारा रोबोट

आंगांको रेकी कर लगती.

पुनवानी निर्वतितासको जगवन्य सार पतकांनी जैटेरिका फेल्पा अभि अस्मितोन्य पीक्टी निरमानना

उत्तराच्या शोधार टच्चाटच्यावर कार टाकर होती. रीज आंधीय करने हा मांबाकरी विश्वतामध्य धन होत मांच्यमारी स्थानपुर तर तथावसित पुरत्र धोच्या अन्यसङ्ख्याच्या चलेची तक्षमा रेषा ओलांडण्यामाठी मुलांची चला शिकून चेनारे शिक्षक आणि त्यांच्या बोलीचलेडून अधासक्रमाध्य घणेश्रांत नेवारी मात्रस्य उभी करत हा बदल पहल होता. चीक

त य शावेल अनोदा करों व शाक्त अन्वरूप बंदर जेंग्रीन च पुरस्कारों केर्रिके मेरे नेवा ते बंदर केरा आर्थेप पर बंदर कारी ता शाक्तबहुत कृतावारी पुनस्के आपारी क्रांचान्युकी तार्वरिक अर्थानी शाक्त घटकी व अवनेनी रावत घटियो व स्थान रावती स्थानंतरीत अज्ञानका मुनांतरी राव प्रमारती जन्म सामूर उपे ने पायेरी का ती अध्येरिका करत

बाल दावचे मुख देगात फता,

कचऱ्यातून पुनर्निर्मणि... कचऱ्यातून जीवन!

मान कारव पुत्र देगात फार, तंत्रविद्वम, संगणक विद्वाग, रेबेटीक विद्वाग, सुरक्षा विद्वाग प्रचेत्रता, सिवत सारा बैंड, सारावेत्रीचुना विद्या केटन, स्केटीन ट्रंक, ताठी काठी, काठी प्रविद्वाग वर्ग, वाच्यावपुत्त देशिटन सारा अत

the last Clark State of the

सुराज करता गांता, स्वकार्य पुनरंग्या आरोजीयानून ने राजिये जेवता त्यात अंतर्युत करण्यात अत्तरे, या वर्ष बृतिया मुलान देगायाणी केवल चीतिक सामस्या पुनराज हा उद्देश सहता, या स्थान पुन्य है उसून स्वतः व अप्रोम प्रीम पान वादाने हा एक्नीय हर्तियोग होता अपी पाण्युचे का प्रापेक पोनिक मुश्रियाने पर मुनापारी अस्तिक विकासम्बद्ध प्रतिकेदीत हाले, आज विद्यान स्थास हा पाण्यानी अस्ति विद्यान स्थास हो पाण्यानी अस्ति

ware pover soit. Ristoriescent Oligan स्क्रीका कार्र कार्र में तीन हैका दीई पाई शामें वा नार्य कर्म में तीन वेता दीयें पार्थ इतारी, मुक्तमंत्रे, उपमुख्यमंत्रे, शिक्षण मंत्री, विधानसभ्य आश्रम पार्थी आधान्य पार्वेच्य राज्य शामायते हा प्रकारण पार्थ्य प्रकारण मृत्यून स्वीकारण व शिकारिका हा प्रकारण राज्याता गामाठी निर्देश हिले असेत. या पार्थभूमीया आता मुंबईतील अकतः, व्यापस्थाना आता मुक्तितः वेद्यु प्रीताततील अस्य महत्त पुल्तकाली दुस्ती तः नवी पूंच्हीत क्षेत्री वीटाणे चाण विक्राति विद्यात शाक्षा सन २०२४-२५ वा शेवाणिक वर्षात सुन्न होत आहे, मुन्तान शाक्षेत्र आगण्याणेच्यी शाक्षण मुन्तानकी निक्तर प्रकारक तथा समय स्व प्रधानन यातवी होत आहे. शिक्षण्यापून पूत संवेदनशील क्षत्री अभी अपेक्षा अस ते शिक्षणहीं तितस्थाप संवेदनशील अवेदन्यतिन वाणे असी अन्या असी, ते शिक्षणदी तित्रकाण संवेदन्यतिनीने आरम्पाका मुलोगर्वेद पैजन आहे तरण आहे. विद्यान शाजेदन केवल मुलोगा शेक्षणिक विकास झाला नहीं ता तीन हात सक्कार्यतिन दीन विकास व मुलाहा हरितेनी वर्ष कुटुंचे आग विश्व झानेनी आहेत. त्यांचे पुनत्तानीत निर्वासित आहुण संपष्ट्र त्यांचे स्वतिना पुनर्वासन कानुण संपष्ट्र त्यांचे स्वतिना पुनर्वासन कानुन चाले आहे. हा स्वीन आत देशाया तब्दान जाव अपी तदाबद्य पुने सर्वाची जार्च संपन्न स्ववैद अत

समर्थ भारत स्थानपीटरचा सन्तर अर्थ

कचरा ही समस्या नसून संपत्ती असल्याचा विचार आता समाजात बऱ्यापैकी रुळू लागला आहे. यास आता पर्यावरण आणि वंचित कचरावेचक महिलांना रोजगार या उद्दिष्टांची देखील जोड मिळाली आहे. समर्थ भारत व्यासपीठाने प्रकल्प पुनर्निर्माण या योजनेतून कचन्याच्या गंभीर समस्येची तीव्रता कमी केलीच शिवाय समाजकारणही साधलं.

उपराया ईस्त नियर कर्त विरोक्ताम् वस्तरपन व स्वत्यक्रत मेरिनेप्के या कार्यक्रमण व संस्पातं नाहित्संत्रुहे वा महितांत्रा आशः क्रप्या चित्रतः नात्स्यानै त्यांच्यासम्बद्धे २ उठनिकारीय इत्र अस्मित्र राहिता आहे. किन्य द्वेन निकारकान् या महित्रा कारतः वेपान्यातिवाय दुसी कुटलीही कान करीत नात्स्याने त्याना त्तर क्षेताल्य अकात गाही, तेव्हा अस वीलांग महरातील घटाकरे वर्तीहरू कराना राहरतात घरास्य क्रावहर पात गीवर करून खांच हो उपायक कन त्यांना उपार्टनीयहासकी त्यापन पतंत्रक करून त्यांच्यातील बेरोजगारीच अब सारानाचा कर कारण पुरस्ता सानुत केले जात आहे. आविकारण पुर्वेण, अनुवाल पीतिलंग रूक्काले जाणायाथ गार्न जातका कारण देत आतांचा सुक्ता कपाल्याची तावसमुद्ध विलोकाट लाजनायों कार साम्म् चंद्रत वास्तादित क्षेत्रक क्षाराम्यमध्य मध्यक्षातुर प्रकारम

पुनिर्मातं पातुः करीत आहे. क्यानोक्क बहिता वा स्वरूपीतः स्थानोक्क बहिता वा स्वरूपीतः सर्वात पुनिर्मित सम्बन्ध परक आहे. विधार व बोग्याहे बीधान्य नामोन्या पर पहिला केवल क्यान मोडा करून से क्यान प्रमाणान्यास विकृत समाने पर पातनक असतारा अनेकवेदार कचराकृतीतील mount news residen these blins असा क्रमण कावणे, बाजार्ग्यः व रस्त्याक प्रातंत्रक क्रमण गोवा करणे हे कार करित असतांच रोज क्रिया १९

सकत दिवसाना तींओं ते पारंगे अपने या केरमार करना कर्षे तार दाकटूर तार्थे फरमार करना अनेकवेडा घटन तत् आजरण, कुनचे विक्रण क्रिक प्र वर्षात्वी पंचायात्रकारू भाषादा वारतने पैसे पेर असलत त्यापूरी वर्णनुवर्षे या परित्य पंचारकात्याच्या गूनक बागून काम करित रक्ताता. त्यात देखील पंचारका पंचारीने असम्बाने त्या गरिता

असरे अनेक्वेश पार्ट क्या ग्रेश क्यानंक देखील पोरीचा खोटा बाक न्यान्य देश्वार कार्यन्य द्वाटः आव शानुन गरंप्यावर शारिक अध्यापार केले शार अध्यानः विशासन्य बहेर गहिल्यापुरी शार अध्यानेनी गर्याचे लक्ष्य पुने शासेन ent sed-other art su ng af mf

प्रकार पुरिचेत हा अभिन्य उत्थाम सुरू करन्यत आन्त

गेल्य १० वर्षणसूर मानलेप सन

METAL

ब्राज्यात्वरिकेने का समाज्ञमा क्षेपरी वेदील बयतपटामाठी पालिकेने दिनेल्या जनेत आनुन दासा तेवे स

देते. या कथायाचे वर्गीकरण झाल्यानास देतं, या क्रम्यूच्य कार्यातः, सार्यः, त्यातील कागदः, प्लावटीकः, कायः, कप्तः, तृत्रेकट्रिनिक क्रम्याः स् गोठ्यः भगरसाल्याला विकला जातीः स्वत्यारं वालत जांचची गराज नहीं. महिल्बंनीय

हुन्तर क्ष्मित्र के पहला होत्र कार्यु वापान अहेल. कारामर रीज पटापून कपटा गीवर करनाव्येक एका जानेवर कपटा वर्गीवरर करनाव्येक राज्य करने व त्यतून दिवसान करणाव कार कारण व स्वाहन प्रत्मक पूर्विच्छा निष्पद स्काण गरित्सना विद्व त्यानमें अर्थे, अर्थिक उत्पन्न वाक्त्याने बाद्याने पैसे पेन्याची गत्रत गाहि, सारक भतेत्र, अर्थेट खानून काम केन्यानुती त्यांच्या आरोजा त्याची कार्ये होउन त्यांच्या आरोज, रूपायांच्या संस्था कारे उपयुत्र दिल्याने रोजध्य रोज पैसे व्यात अध्यात राज्यका राज्यका राज्यका व्याव व्याव राज्यका राज् रेस्तावा भ्रद्धारचाचा गरम नाह, जा अनेकचेवा होत असतेनचा अस्ववाध परिताची मुत्ती इहरते प्रकल्प पुनिवर्वाच्युक्ते कथावेचक चहिरताचे आता जामविक्षान अनुत इस्ता असे, आपन लोकांची पेकालीत्या सन्तर्वाक जन्मतेष आहे भावना त्यांच्यात होती. लाविकारी आपना सन्तार आवस्थापनाने त्वारावार्ते अध्यक्ष कामा वास्त्रकारमान्यः काम कर्ततः असूरः चर्चावरागः दक्षणस्थाः कामार्थितः महत्त्वार्थे प्रदाक अस्तरनार्थाः त्यांना आण्यु लागते आहे. काम्य पुर्वनिर्वाणसः पहिला आर्थतः तत्रकारुध्यः पर्वतिने वास करीतः अस्तरनाने आर्थतः प्रदाना विश्व करात अनुस्थान अवस्था आक्रा कथा हा पूर्वक्रिकेवारी जत शहे. क्षान्त्ररीत व्याप केक्यरे अमीक आल आक्रा शुक्र कथा पूर्वक्रियेसकी या अपायेक्क महितान दान करित आहे. अक्टा पूर्विमीकावार्थ ग्रीड शिक्षा, सैकिंग व शास्त्रीय चेत्रनाचे पहिला असुनी है क्षीक

BA SO HENS! MEANS